Triumful dulce al unui coregraf desăvârșit

On Aprilie 03, 2009

Deschide poarta spre inimile oamenilor, consolidând acele calități foarte importante care trebuie relevate în leadershipul tău.

- Ai vrea să înveți să dansezi tango, Donna? o întrebă locotenentul colonel Frank Slade pe tânăra domnișoară de la masă, pe care abia o cunoscuse. Ce spui?

Așa cum aparatele de filmat înregistrează fiecare mișcare, Frank simțea urmărea fiecare expresie de pe chipul fetei. Părea neliniștită.

- Cred ca mi-ar fi puțin frică, ...frică să nu fac greșeli ! spuse ea cu o voce dulce, dar tremurândă.

Frank sesiză că fata s-a destins, că îl aprobă. Ca s-o încurajeze, îi spuse:

- În tango nu există greșeli, nu-i ca viața. E simplu. Asta face tango atât de extraordinar. Dacă faci o greșeală și încurci pașii, continuă să dansezi.

Leadership: Comportamentul tău este mai bine înțeles dacă este privit în funcție de percepția pe care o au cei din jur asupra contextului obiectiv, decât în funcție de senzațiile pe care ei le primesc de la stimulii tăi?

Amănuntul care a schimbat tot. Dacă ai văzut filmul *„ Parfum de femeie (1992) "* probabil îți amintești acel splendid dans pe care l-au făcut Frank și Donna pe ringul de dans, în mijlocul oamenilor din acel restaurant select. Această scenă scoate foarte bine în evidență maniera de apropiere între două părți – una care conduce, cealaltă care îl urmează.

Frank a condus dansul cu multă grație, cu o măiestrie neîntrecută. Iată cum un orb, deși ajuns la bătrânețe, a reușit să ia hotărârile ce i-au călăuzit nu doar lui pașii, ci și pe ai unei frumoase domnișoare. Dorința aceasta izvorâtă din nevoia de a se impune și de a-și folosi influența nu s-a stins o dată cu tinerețea. L-a însoțit toată viața. El putea uimi o sumedenie de oameni prin simplitatea purtărilor sale, dar și prin ascuțimea minții, prin măreția sau prin calitățile sale, prin rafinament și bun gust.

Donna nu a fost impresionată de contextul în care se exercitau calitățile de dansator formidabil ale lui Frank, deoarece contextul reprezintă doar o acțiune de constatare a unui fapt divers care poate avea loc oriunde, deci a trebuit să fie obiectivă numai în privința felului ei de a se prezenta, de a se manifesta, de a se face plăcută și apreciată. Aș spune mai bine că senzațiile de măgulire și bună dispoziție pe care le-a primit de la stimulii de echilibru ai lui Frank, care știa să atingă o floare încât ea să înflorească cu grație, au determinat-o să își dorească să continue.

Urmărindu-i și admirându-i pe amândoi cum își potriveau ritmul, cum își alegeau cu grijă pașii, pot spune că am asistat de fapt la dezvoltarea unei game largi de emoții și stări pozitive. Cuvintele, gândurile și atitudinea lui Frank se împleteau ca o vrajă cu cele ale fetei. Ea a simțit vibrația lui lăuntrică, intențiile sale prietenești, finețea, căldura sufletească – calități prețioase pe care orice femeie le apreciază enorm la un bărbat. Acestea au fost calitățile importante care au creat acea sudură între granițele care delimitau fără echivoc

eurile lor.

Leadership: Poți să te adaptezi la coordonatelor interioare ale celorlalți încât rezultatul emoțiilor și al gândurilor tale să determine o senzație de tipul "A fost ca într-un vis", dar nu orice vis, ci un vis al cărui conținut merge în direcția opusă poziției tale actuale?

Perceperea adevăratelor gânduri și valori ale fetei a avut o mare importantă pentru reușita lui Frank, conducând ulterior la orientarea emoțiilor ei către o acțiune pozitivă. De parcă niște forțe nevăzute îl împingeau spre o stare de spirit deschisă, spre o înflorire a propriei ființe, spre o lume neexplorată, și, bineînțeles, spre o singură concluzie: că se poate adapta foarte ușor propriilor ei aspirații, propriilor ei coordonate interioare, și-n același timp putea să-și impună propriul ritm și propria-i manieră de a se plasa într-o lumină pozitivă.

Este interesant că erau într-atât de puternice aceste forțe de care dispunea bătrânul Frank, încât au avut efect formidabil asupra fetei, asigurându-i o poziție dominantă pe „teritoriul" ei.

Poți să-ți pui ușor în valoare personalitatea, dar modul în care te conectezi la ceilalți este în corelație cu emoția pe care o transmiți lor în cursul unei acțiuni. Poți aduce mai multă armonie in relațiile cu ceilalți dacă îți joci bine rolul de partener, canalizându-ți acțiunile și sentimentele în mod pozitiv și constructiv spre o direcție care să capete sens în ochii celorlalți. Dacă orientarea sentimentelor tale este diametral opusă față de sentimentele lor, dacă nu există o asemănare interioară între maniera de a aborda același „dans", dacă nu îi aduci în acel stadiu de a se raporta la tine și de a acționa în ritmul tău, atunci înseamnă că rolul pe care îl joci în viața lor este de „incomod".

Un vis al cărui conținut merge în direcția opusă poziției tale actuale este un concept pentru măsurarea "perfecțiunii" în funcție de societate sau de standardele altora, care transformă orice atitudine de "alertă" (de prudență), într-o atitudine de mândrie și respect față de propria persoană.

Triumful dulce al unui coregraf desăvârșit este o mărturie a măsurii în care Frank a fost capabil să se încadreze în tiparul după care Donna își modelase propriile așteptări. Ca să ajungi la inimile oamenilor trebuie să-ți construiești o imagine prin care să accentuezi calitățile tale, și să-ți asumi rolul dincolo de limitele stricte ale statutului tău.

Concluzie: Un lider trebuie să aibă capacitatea de a cunoaște oamenii și sentimentele lor ca și așteptările și speranțele lor. El trebuie să se adapteze la ei, dar în același timp să-i determine pe aceștia să se adapteze și să urmeze ritmul, căile și metodele lui. Acest „dans" al liderului și al celorlalți, trebuie să-i transforme într-un „cuplu" armonios în care fiecare partener să-și cunoască rolul, adaptându-se celuilalt și completându-se reciproc.

Source: https://neculaifantanaru.com/triumful-dulce-al-unui-coregraf-desavarsit.html